

λη μέρα, δὲ ξέρω, δὲν μπορῶ, μαθαίνω,
πεθαίνω, ἀκόγω, πλένω, τὸ ποδαρίς, τὸ
κεφαλίς, ἢ δρῦγι τακίκα. Βζ πίστησατζ
ἶδύκι τι ναχόждася тáко, ενός ἀνθρώπω,
μιαν ἡμέραν, δλην τὴν ἡμέραν, δὲν ἡ-
ξεύρω, δὲν ἡμπορῶ, μανθάνω, ἀποδημήσ-
ω, ἀκόω, πλύνω, τὸ ποδαρίς, τὸ κεφαλίς
ἢ πρоч. Τάκο ἵστο τι προινόσατζ ἢ οὐχέ-
πιτε ἢ χεστολιούβιτε εζ ράζγοβοριτε си, ἢ
ἢ κακότε προστάκο. Ἰ ψύδνο ἔ ζαψόδ μεγ-
άδι βλαγορόδните ἢ сáмите жени́ йматж че-
столюбие да произносятъ тáко чисто рѣчи тe,
ἢ нè като простомъдни тe. Ἰ залшото говó-
ри безкнижно δὲ ξέρω, δὲ μπορῶ, ἢ προχ.
За тò ли трéбва да йматж неизвѣжна дôл-
жность ἢ списателие да посаđдватъ токà
простомъдно произношениe; токà ἵστο то ви-
диме ἢ εз Россíйскїатъ идýкъ. Вз произно-
шениe то ти говóратъ ҳараишъ, но пíшатъ го
хорошъ, вóхъ, но пíшатъ го вóгъ, ҳоспóдъ,
но пíшатъ госпóдъ, ἢ δρῦги τακίка. Τάκο
ἵ εз Бóлгарскїатъ идýкъ, залшото говóратъ
прости тe ἢ безкнижни тe челобéцы, чилáкъ,
лáпъ, залà, крákъ, пásакъ, нéкетъ, икéлъ,
тұтаси, гұдýхъ, пóтора, таврásъ, ἢ δρῦги
τακίка многочíсленны, за тòли трéбва ἢ εз
книги тe да се пíшатъ тáко непремéнно тíл